

בענין העומר

שמעתי שמקורו הנחישו צעיקות ירושלים ח"ו צקסלות ספרד העי"א להלכך
שיצרך סחון תחילה צרכה העומר ואח"כ סקסל. עם סלל סיס כן
מנהגם מקודם. והנחישו הדבר. יען דבר זה עשייתו חלל זעירא צבואי פס העירם
מגרים יע"א לשרת צקדש. שסיס מנהגם שהקסל מצרכים תחילה ואח"כ סחר הס"ן
ומצרך לצדו. כמחבר צס' מנהגי מלרים ק"ק סכ"ו. וועי סרצ סמקדר זלסיס
קלסיס למנהג סזס. כמ"ס סמעיין.

ואולם הנה צממים עדי. כי לל להחכס עיד סרצ סמקדר ז"ל סיסס כוונתי.
כי יודע סער צח עמי. כי חלי מנחצ חל מנהגי העירם. ולל יסוכס
מסס דצכ. חכן צמנהג סלזס סיס סדבר קסס צעיני עאל מאל. סצזען סזס סן
רזיס עתה עמי סארץ. וחינס יודעיס צין יעיס לסלללס צימי סעומר. צקדר מספר
סימיס וסצזעווס כלל. וגס חל יציעו צלזס סחלוי צצית סכנסת חסר סס מקודריס
כל עתות ססנס ווועדי סי ומכללס יס סצנס גס ימי סחדס סוכוון לספירת חותו
סיס. לל יגסה לסס מזור. צהיות כי כל ימי סחדסיס סס מוניס לומספר סלועזיס.
לרגלי מקסרס ועסקיסס עס צכי סככ. צלופן סלפי סס סחדס צמספר יסרלל
לל ידעוסי ומכ"ס לדעת ימותיו. ופעמיס רצות סמעו חזי צצית סכנסת חתה
ססקסל לוועקיס צצרכתס חל סעומר. חס מוכס לו עסרס ימיס וסככי סניס עסר
ומצירו ססעס וכי וכל חל מועסס ועולס כחסר יעלס סמזלג צידו. וסוי צרכס
לצטלס ססגס סככצ מרן צכי ספ"ט ס"ק סי סלס סחחיל לצרך חדעתל לסייס
כמו סיסמע ומצירו ילל. סיימי סעכ"פ חול סותק עד סיסמע סספירס מפי סצירו
סידע וצקי. ומסייס כווחו. חלל כלן כל חל מצרך לעלמו על דעת מקספר סידע
לפי דעתו. וכססמספר דידיה מועעס. ח"כ צרכתו חויל לצטלס. סלן
זס מקספר לרק סעליו סחול צרכת סספירס. סצירך. ולסמע וסס"ן לל
קגי. כיון סכל חל מצרך וקופר לעלמו. ולל כיחל לסו לללל צצרכת
סס"ן. וכיון סלן סוס חלס ספן לללל צצרכת סס"ן. לל חועיל לו
ססועיס חסר סמע וסס"ן לחיקון מקספרו מועעס. חל לל יחזור ויקספר
ולף חל יחזור ויקספר. לל חיקון צזס רק סספירס. חכן מס חיקון לצרכס סצירך
כצכ. על סמספר סחול סקספר לעלמו. וע"כ דרסחי לסס צרכיס סיוחר עוב סצירך
סס"ן סחילת. ולל יכווכו לללל צצרכתו. רק ססס"ן יורס לסס סדר סספירס. על
ככון. ואח"כ יצרכו סס לעלמוס וידעיס על מס מוצרכיס. וסכי עדיף עפי. ולחוס
לצרכס לצטלס מחר ססס"ן צירך סחילת. וסוליחס צצרכתו. זו סיל סססס קלילל
וקליסל עובל. דסחידנל כ"ע ידעי דצצרכת סעומר כל חל קופר ומוכס לעלמו.
ולין סקסל ספליס לללל צצרכת סס"ן כלל. וסיל סיל חסרי סרצצ"ל סי חכיס
ססציל מרן סצ"י צכי ספ"ט. ועיין מ"ס צצילור דצרו סרצ סר"ג ז"ל צכי סעיג
ס"ק ח'. וצכי ספ"ט צמחודס דידיס ס"ק ו' וסעיף קמן י"ד וחמלל כחח.
וקוטעל

שער (מנחגי הלכות פסח ועומר ירושלים) המפקד

וקושטא קאי כי לו סחבר בדברי הפוסקים ז"ל אשר מצינאם לחננו סוטים או מרן ז"ל לחכא דידים סמכין. לו פסקו את הדין אם פסח יצרך תחילת או סקל תחילה. לו סים מקום וס לדבר. וכוותייסו פצדין צגס יס עסס לכל פסי. סאמס זאשר ספוסקים ז"ל לא פסקו סדבר. וסריחוסו צפוק סזי מאי עמא דבר. וכל אחד ינסוג ונסגו ואלו דברי אלסיס חייס. איכ נסאר סדבר צריא צחיותא על סמכסיג ודבר אשר דור לסיות עיניו פקוחות איס סדך יצכון אור. וחיצ מועל עליו לראות וס סהזמן דורס עאותו. ולא לאסח צכק מנסג סיסן מנלתי לזח עעכו. סגס כי כזר פג עעמו צקיצח חילוק סזמניס ותמורות סעתיס. חחת סיא דעס סמוכית סכל דבר יסן קדס הוא מנלי מקור סורס דבר נמלא צו. כאלו סלמי. ותלי"ת סנתקצלו דברי וביס צחי כנסיות אשר ראסיס צרי דעס וססכל סנסיגו לצרך סס"ץ תחילה ואח"כ הקסל. מלאו נחת וקורה רוח מנכסג סחדס. ל נחו מנעקות וכלצול ססמון. וספירס סמוטעית.

ואולם לדאצון לצב. לא סיחס קריס אשר סגס מנכסיס חכמיס ציניס. וגס מפרילי סדור יחצצרו עומס. להריס קול ולסראות לעיני סקסל כי גס צסס דיבר ה'. וירגו צאסליס כי על וס יסנו את מנכסג. ונגזל סנתס אם לא יריעו ויעוררו ריב ומדון. סגס כי מעולס לא אמרתי ולא סעמדתי דברי צזרוע לאמר סכך לריך להיות. עס סחלי"ת כחי צסריני צעני. ולו ספלתי לסעמיד דברי צכס. מסינא לסו אמחא מאס עוכלי צעוכלא. ואולס אין דרך זו עמדי. ורק עלס עוצס אמרתי כי זאח סיא סדך סיותר ככוכס. וסיותר מתוקנת לעצדת ס'. וצאחס צסככ"ס אשר נמלאו סמס פניס וסלס מנעורריס ומסיחי מדניס אמרו לסקסל לססאר צונכסג סקדוס. ומחא ס' סיחס סצאחס מלילות סספירה. אחר ססתחילו סקסל לצרך צקול סמולס. צחגיכס לומר סחס כו"כ סצועות וכי סחקו כל סקסל כי לא ידעו צום לססליס קדר סספירס על אוחס לילס. ואז חצרו מלליסן לסנסיג ססס"ץ יצרך תחילס. וצו צפרק סמועתי סצירוסלס עיר עז לנו חוצציא גס סס ספכו את מנכסג סקדוס וגזרו ססס"ץ יצרך תחילס ואח"כ סקסל. ועעמו מסיצס סאמורס לעיל. ואז סרעעתי וכחצתי לכצוד מעלת סרצ סגאון איס ירוסלס יסיא צרכס יל"ו עדי"ס וזאח ססוצחו אשר סלח חלי אוח צאות חיצס צחיצס.

בענין צרכת סעומר סיס מקומות ססלצור מנכין על ספירה סעומר תחילס ואח"כ סס"ץ מנכך וסופר. ויס מקומות סצחחילס סופר סס"ץ ואח"כ מנכריס סלצור וסופריס. ונסאלתי איס מוס עדיף אם לצרך סלצור צתחילס או סס"ץ צתחילס.

הנה מדברי סקול לסרסציא ז"ל צאלפיו סי קכ"ו וצקי חריס מוכס. דסמכסג סיס ססס"ץ מנכך תחילס ואח"כ אחריו סיו מנכריס סלצור. ונכחירס סחי ססוצות סרסציא סללו. כזר עמד סרצ פיה ז"ל אי"ח סי פסי יערי. וסרצ עכ ססלחן סי סכ"ו. גס סוא חירץ צי ססוצות סללו. ויערי סדצרו דסוקיס. וסרצ סמצי"ט ח"א סי קיס כחצ דכצ סמקומות סיו כוסגיס לצרך סלצור צתחילס ועיעוט

שער (מנחם) הלכות פסח ועומר (ירושלם) המפקד פג

ואיעשו כוסגים שהם מן מצרך צרישא. ונתן טעם לכוהנים לצרך הללור צחילה. וסמכותו סיעצ שהטעם הוא לחוק יעו"ש. והרצ יד אחרן ז"ל צק' סנז' כתב דיצרכו סלזור תחילה ואח"כ הס"ץ. ועיין להרצ צרכי צק' סנז'. ס"ק ר' ססארין צום יעו"ש. ועינא דספיר חזי להרצ צן ידיד הלכות חומדין ומוקפין דכ"ג ע"צ שחירץ צ' חסודות סרצצ"א סנז"ל צפירות מרוות. וכחצ דוהסולל להרצצ"א מוכח שהמנהג היה שהס"ץ היה מוצרך תחילה כדכתיבנא. ומס נעמו דצרו ז"ל סכחצ שחירות הס"ץ הספירס צחילה. מועיל להזכיר היחידים ולהודיעם כמס הס ימי הספירס. סלל יענו. ויענו אח"כ מס מנין סלס יעו"ש. ועיין צק' דצרי מנחס צק' סנז' הגסצ"י. ואחרון אחרון חצי סרצ סחצ"ץ ז"ל צק' מועד לכל חי ס' הי סק"ע כחצ ח"ל. לפי מ"ס הרצ סיידי כנס"ג וכו' אלל יס מוקומות שהס"ץ מוצרך תחילה על ספירס סעומר. מקיצה דסעס סנוללס מוצקסיס לסמוע. כדי לידע סססצון ולצרך אחרי כן. ומלן דכנס הכי לל מוסחצס. ואדרבא צכל דצר סצקדוסה דלחי צכפילס. אסכחן דסליח לצור קדים צרישא לסלזור. דלומר סול תחילס ואחריו סלזור. יעו"ש.

באופן דוונחג זס לצרך סס"ץ צחילה סול יוחר נכון. ונלח. ומוקצר. סיס כמס צני חלס צורים וריקניס צדור סזה. ואיכס יודעים מוספר סימס וצרכחס לצעילס חסיה. ולל אכחד כי מוקטותי וילדותי סיס סמנהג סעס"ק ירוסלס חזי צכל סצחי כנסיות וצכל סמוקומות ססיו מוצרכיס הלזור תחילס ואחריסס ססליח לצור. ומזס זמן לל כציר כמו סכתייס ימים סמעי הרצ סמוסלל כווסר"י עזיאל זלס"ס. חלס צעיניו כמס וכמס צני חלס ססיו עועיס צמוספר סימס. וסנהיג חל כל סצחי כנסיות סיצרך סס"ץ תחילס. וכל סצחי כנסיות ססכיוו לדעסו צרלוחס כמס חקלות מוצרכות לצעילס וכמס טעיות. ועדיין סס כוסגיס כן צכל סצחי כנסיות מנחג זס. אשר מוסה סדי יחזס. וצכן מוילל כווסח סמועחחל כי סמנחג זס סול יוחר חלס ויוחר הגון וד"צ. חל זס סודעתי לסוללי דצר. ולור יסרלל ילילו מוסגילוח. ויורכו וודרכיו וכלכס צלורחותיו צדצר סעוצ וסיסר. הצעיר יעקב שאול אישר ס"ט

וכלסר סמועו ססוצח סרסג"ל סנז' יל"ו סצירוסלס עיקות ספכו מנחגס היסן. מופי צני סדור. סחקו. וסיוס כמועצ צרוצ צחי כנסיות חסר צפס העירה מלריס יע"ל נחפסעו סמנחג סהס"ץ מוצרך תחילס וועעו וועע נחפסעו צכל סצחי כנסיות. וכמ"ס צקונטריסי ס' נחר מלריס יעו"ש.

הא מיהא לעלי דלחין עלס. סרלחי וסגון לסחזיק צמנחג סנעים סלזס סיצרך סס"ץ תחילס לסורות לעס הי עס ילמרו ומס יספרו. וצפרע עחס צדורוחיו חסר עיקות ירוסלס נחרצית צלוכלוסיה צפ"י. ווכל חפולות סגולס נחקצלו חליה וצחו ליון צרנס לדור סס. ודלי דסכי עדיף לצרך סס"ץ תחילס ולזכות חל סרציס. וסוערער חין צערעורו כלוס ורק זס פריו לסכסיל חל סרציס חיו צצרכס לצעילס על ספירס מועעית. חמונין דנפיק מניס מורצס יסירס

שער (מנהגי הלכות יו"ט וחודים ירושלים) המפקד

(א) כשיש נישואין בערב יו"ט, המנהג לעשותן בבקר דווקא. ועושים הסעודה ^{אחרי} הנישואין. נרמז סמ"ט דמ"ח ע"א.

בחור

נהר פקוד

יתירם. ^{המנהג} שסומך עם הלצור בקול המולה. הוא חושב בדעתו שספר כסונן ולא יתיר לב לשמוע צרכת סמ"ץ אחר שאין סמ"ץ מוליו וגם הוא אינו חפץ ללכת י"ח בצרכת סמ"ץ. ולפעמים אחר צרכתו יחזר ללכת מצית סכנכת מפני אהם קיצה המכרחתו. וישאר כך צעוהו עד למחר זלילס. ונמלא שלא ספר צאנח יוס שלס. שסוב אינו יכול לספור שאר הימים בצרכת. וכן יש מכלוצים אחרים. ומין זס. שכולס יחוקנו בצרכת הס"ץ צחחילס. וכמדומס לי שצעי חרצ סמופלס כמורח"ר אלעזר הלוי ן עוצו זלוק"ל צע"ס פקודת אלעזר. ז"ל היס כוסג צצית מדרשו סהס"ץ מנכך צחחילס. מסיצה סח" וכן ראוי לכסוג. ומיכס לא חזוע. וד"ק.

(א) כשיס נישואין וכו' חנ"ס כל דצריסם צקעיף הלזס חמוסס. ולא מלחחי לא סורס ולא עקף למנהג הלזס. סככח וסמוע כמס חמיחי רצרי איכא דצצריסס. חדל. דהס ז"ל כחצו דמנהג פסוע סול צירוסלס ומעו צס מוסס חרצ צרכות סמיס ומן ספלל סחרצ צרכות סמיס ז"ל גופיס. לא כחצ סהמנהג כן צירוסלס ח"ו כמ"ס סמעין צד"ק הלל סס צדנ"ח. רק סס דעת עלמו סהול כיסו סצרה דנפסית קלחור ססככון לעסותס צצקר כדי לעסות סקעודס צצקר. כי סול ז"ל חוכך להחמיר מליסח צערצ. ולעסות סקעודס זלילס. נגד פסק מרן ז"ל ועכ"ז קיים ולס עוסיס סניסואין צערצ סמוך לחסיכס אין ככון להזמין קרואיס לסעודס. אל ליכלו וליסדו צקעודת סרגל ולס יש סס עסרס יצרכו ז"צ. יעו"ס.

באופן שכל דצריו צזס לסלריך לעסיית סניסואין צצקר סס דעת חרצ ז"ל דסקריע צדין וכחצ סככון לעסותס צצקר. ומצרה דנפסית. ולא סזכיר סהמנהג קודס אליו היס כן צירוסלס. ומלין כחצו סס מסמו דמנהג צצקר דווקא. מס סלל סכר זס דצצרי חרצ גופיס.

שנית חפי למעוויסו דצצרי מרנן סכנ כחצ חרצ צרכות סמיס ז"ל. חמחי לא סעחיקו גס קיוס דצריו סכחצ דלס עוסיס סניסואיס צערצ סמוך לחסיכס לא ימינו סקרואיס לסעודס. זלילס וכו' ולהניח מוקוס לכל ספחות צצרותל למיעצד סניסואין צערצ מנש מזלי סעודס. כלסר סניח מוקוס היחר מלריה דדינל. ולא לסגור ספחח ולוער לעסותס צצקר ולסוסקיף לדיק צדווקל מס סלין זס דצצרי דמעסמעות דצריסם נרלס. דהמעסס מן סמנהג ימח על סעמוד. ולא כן סול דלפי חרצ חוכך רק צעצור סעודת סניסואין סלל חסיס זלילס. סלל לערצ סמסס צסמסס. חלל זלל סעודס סרי סול ז"ל גופיס כחצ דספיר דמי. ולכ מר"ל למיער לעסות סניסואין צצקר דווקא ולא קני זללו סכ. סליסית.